Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 6 listopada 2026 r.
(OR. en)

15388/26

Międzyinstytucjonalny numer referencyjny:
2025/0580(CNS)

FISC 391
ECOFIN 1417
MI 1128
SAN 764
UD 318

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Rada
Dotyczy:	Projekt dyrektywy Rady w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do surowca tytoniowego, wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych (wersja przekształcona) – Podejście ogólne

Delegacje otrzymują w załączeniu kompromisowy tekst prezydencji.

Projekt

DYREKTYWA RADY

w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do surowca tytoniowego, wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych (wersja przekształcona)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywie Rady 2011/64/UE[1] należy wprowadzić szereg zmian. W celu zapewnienia jasności dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

(2) Od czasu przyjęcia dyrektywy 2011/64/UE rynek tytoniu znacznie się zmienił. W obrocie pojawiły się nowe wyroby funkcjonujące jako substytuty wyrobów tytoniowych i zawierające tytoń lub nikotynę. W odpowiedzi państwa członkowskie wprowadziły w odniesieniu do tych substytutów różne środki krajowe, które zakłócają konkurencję i utrudniają prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W interesie jednolitego i sprawiedliwego opodatkowania te substytuty powinny podlegać zharmonizowanej strukturze podatku akcyzowego i zharmonizowanym minimalnym podatkom akcyzowym w Unii. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa państwa członkowskiego do zakazania określonej kategorii wyrobów tytoniowych lub powiązanych wyrobów zgodnie z art. 24 ust. 3 dyrektywy 2014/40/UE[2].

(2a) Wprowadzanie do obrotu tytoniu do stosowania doustnego, zdefiniowanego w art. 2 pkt 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE, jest zakazane na podstawie art. 17 tej dyrektywy. Art. 151 Aktu przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, w związku z częścią X załącznika XV do tego aktu, przyznaje Szwecji odstępstwo od tego zakazu i stanowi, że Szwecja ma podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby tytoń do stosowania doustnego nie był wprowadzany do obrotu w innych państwach członkowskich.

---

1 Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/64/oj)

2 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/40/oj).

(3) Należy zadbać o to, by unijne przepisy podatkowe dotyczące tytoniu i substytucyjnych wyrobów tytoniowych nadal zapewniały prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i równocześnie wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego, zgodnie z wymogiem art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę, że tytoń i substytucyjne wyroby tytoniowe mogą być przyczyną poważnych problemów zdrowotnych, że w europejskim planie walki z rakiem[3] ustanowiono cel polegający na zapewnieniu Europy wolnej od tytoniu i że Unia jest stroną Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu. Aby osiągnąć ten podwójny cel, Unia i państwa członkowskie powinny zintensyfikować wysiłki na rzecz zwalczania nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi, w szczególności nielegalnego przywozu tytoniu i substytucyjnych wyrobów tytoniowych z państw trzecich[4]. Nowe wyroby (płyny do papierosów elektronicznych, inne wyroby tytoniowe, woreczki nikotynowe i inne wyroby nikotynowe) zdobywają coraz większą popularność, zwłaszcza wśród ludzi młodych. Poza nieodłącznym zagrożeniem dla zdrowia publicznego, jakie stanowią te wyroby, mogą one również potencjalnie otwierać drogę do konwencjonalnego palenia.

(4) Jednym z celów Traktatu o Unii Europejskiej jest ustanowienie unii gospodarczej, której cechy są podobne do tych występujących na rynku krajowym, w obrębie której istnieje zdrowa konkurencja. W odniesieniu do wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych osiągnięcie tego celu przewiduje, że stosowanie w państwach członkowskich podatków mających wpływ na konsumpcję wyrobów w danym sektorze nie zakłóca warunków konkurencji i nie hamuje swobodnego przepływu tych wyrobów w Unii.

(5) Należy zdefiniować wyroby tytoniowe i substytucyjne wyroby tytoniowe do celów niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla definicji takich wyrobów do celów regulowania ich produkcji, prezentowania i sprzedaży w Unii.

---

3 Europejski plan walki z rakiem, COM (2021) 44 final.

4 W przypadku Cypru „zielona linia", o której mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 866/2004 zdnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie systemu na podstawie art. 2 Protokołu 10 do Aktu Przystąpienia (ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/866/2015-08-31)

(6) Różne rodzaje wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych , rozróżnianych według ich cech oraz według sposobu ich użycia, powinny zostać zdefiniowane.

(7) Tytoń zrolowany, nadający się do palenia w tej postaci po prostej obróbce, powinien zostać uznany za papierosy do celów jednolitego opodatkowania tych produktów.

(8) Należy dokonać rozróżnienia między tytoniem drobno krojonym przeznaczonym do skręcania papierosów, innym tytoniem do palenia, tytoniem do fajek wodnych i podgrzewanym tytoniem, by zwiększyć pewność prawa i wzmocnić walkę z oszustwami.

(9) W interesie jednolitego i sprawiedliwego opodatkowania należy również ustanowić definicję papierosów, cygar i cygaretek, tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów, tytoniu do palenia, tytoniu do fajek wodnych i podgrzewanego tytoniu, aby odzwierciedlić następujący fakt: tytoń zrolowany, który w zależności od jego długości można uznać za dwa papierosy lub większą ich liczbę, jest traktowany jako dwa papierosy lub większa ich liczba. Jednakże cygara i cygaretki, które wizualnie podobne są do papierosów, w szczególności ze względu na papierowe pokrycie, powinny być traktowane jako papierosy. Tytoń do palenia, który jest podobny pod wieloma względami do tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów, jest traktowany jako tytoń drobno krojony. Tytoń, który może być wykorzystywany w fajkach wodnych, jest traktowany jako tytoń do fajek wodnych. Tytoń, który jest podgrzewany lub w inny sposób aktywowany w wyniku reakcji chemicznej oraz jest przeznaczony do wdychania bez spalania, jest traktowany jako podgrzewany tytoń. Inny tytoń, który jest przygotowany i przeznaczony do konsumpcji przez ludzi, jest traktowany jako inne wyroby tytoniowe. Należy również wyraźnie zdefiniować odpady tytoniowe.

(9a) Aby zapewnić jednolite i skuteczne opodatkowanie, wyroby tytoniowe należy w pierwszej kolejności zaklasyfikować do najbardziej szczegółowej i odpowiedniej kategorii określonej w niniejszej dyrektywie. W przypadkach, w których istnieje rzeczywista i znacząca niepewność co do odpowiedniej kategorii podatkowej dla danego produktu, ze względu na to, że dany produkt wchodzi w zakres definicji więcej niż jednej kategorii, zarówno ze względu na obiektywne cechy, jak i typowe zastosowanie, państwa członkowskie powinny stosować mechanizm rozstrzygania zawarty w niniejszej dyrektywie. Mechanizm ten powinien być stosowany tylko wtedy, gdy państwo członkowskie nie ma racjonalnej możliwości ustalenia jednej, najbardziej odpowiedniej kategorii podatkowej.

(10) Substytucyjne wyroby tytoniowe często zastępują wyroby tytoniowe, ułatwiając wprowadzanie nikotyny do ciała ludzkiego. W interesie jednolitego i sprawiedliwego opodatkowania należy zdefiniować płyny do papierosów elektronicznych, woreczki nikotynowe i inne wyroby nikotynowe.

(11) Producent powinien zostać zdefiniowany jako osoba fizyczna lub prawna, która faktycznie przygotowuje wyroby tytoniowe i substytucyjne wyroby tytoniowe lub zleca zaprojektowanie lub wytworzenie takiego wyrobu i wprowadza go do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym.

(12) Dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego należy ustanowić minimalne podatki akcyzowe dla wszystkich kategorii wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych. Należy ustanowić różne minimalne podatki akcyzowe dla każdej kategorii tytoniu i substytucyjnych wyrobów tytoniowych, aby odzwierciedlić różnice w charakterystyce poszczególnych wyrobów i sposobie ich stosowania.

(13) Aby zapobiec dezaktualizacji z biegiem czasu unijnej stawki stosowanej do ustalenia minimalnego podatku akcyzowego dla każdej kategorii wyrobów, należy aktualizować ją co trzy lata na podstawie zmian unijnego zharmonizowanego indeksu cen konsumpcyjnych publikowanego przez Eurostat. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy uprawnienia wykonawcze należy powierzyć Radzie, która powinna decydować o takiej aktualizacji. Powierzenie takich uprawnień wykonawczych Radzie odzwierciedla prerogatywy Rady wynikające z art. 113 TFUE i odzwierciedla delikatny pod względem politycznym charakter indeksacji.

(14) Aby zapewnić zrównoważone rozłożenie skutków minimalnych podatków akcyzowych między państwa członkowskie, w niniejszej dyrektywie wprowadza się dwa alternatywne mechanizmy do celów dostosowywania minimalnych stawek podatku akcyzowego. Państwa członkowskie mogą zdecydować się na dostosowywanie na poziomie krajowym unijnych stawek stosowanych do ustalenia minimalnego podatku akcyzowego dla każdej kategorii o wskaźnik poziomu cen każdego państwa członkowskiego publikowany przez Eurostat (zbiór danych PRC_PPP_IND), aby uwzględnić ich sytuację gospodarczą. Jako alternatywę państwa członkowskie mogą też wybrać dostosowywanie na poziomie krajowym unijnych stawek stosowanych do ustalenia minimalnego podatku akcyzowego dla każdej kategorii poprzez zastosowanie stałej korekty w górę na poziomie co najmniej 3 %. Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o wariancie wybranym do celów dostosowywania minimalnych stawek podatku akcyzowego na poziomie krajowym. Dostosowanie takie powinno być poddawane przeglądowi co trzy lata.

(14a) Niektóre państwa członkowskie, w tym Bułgaria, Grecja, Hiszpania, Chorwacja, Włochy, Cypr, Luksemburg, Portugalia, Rumunia i Słowenia, musiałyby zwiększać swoje krajowe stawki podatku akcyzowego na papierosy średnio o ponad 2,35 % rocznie od dnia 1 stycznia 2025 r., aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszej dyrektywy. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny mieć możliwość skorzystania – po powiadomieniu Komisji – z dodatkowych okresów przejściowych w celu sprawnego dostosowania do poziomów całkowitego podatku akcyzowego.

(14b) Państwa członkowskie, które kwalifikują się do dodatkowych okresów przejściowych dla papierosów, kwalifikują się również do dodatkowych okresów przejściowych dla tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów – w celu sprawnego dostosowania do poziomów całkowitego podatku akcyzowego.

(15) Struktura podatku akcyzowego na papierosy powinna zawierać, oprócz specyficznego składnika obliczanego na sztukę wyrobu, proporcjonalny składnik oparty na detalicznej cenie sprzedaży obejmującej wszystkie podatki. Podatek obrotowy nakładany na papierosy ma taki sam skutek jak proporcjonalny podatek akcyzowy i fakt ten powinien być wzięty pod uwagę, w przypadku gdy ustalany jest stosunek między specyficznym składnikiem podatku akcyzowego a całkowitym ciężarem podatkowym.

(16) Bez uszczerbku dla mieszanej struktury podatkowej i maksymalnego udziału specyficznego składnika w całkowitym obciążeniu podatkowym, państwa członkowskie powinny mieć możliwość nakładaniu specyficznego lub minimalnego podatku akcyzowego na papierosy, tak aby zapewnić stosowanie w całej Unii co najmniej pewnego minimalnego poziomu opodatkowania.

(17) W odniesieniu do papierosów należy zapewnić neutralne warunki konkurencji dla producentów, zmniejszyć rozdrobnienie rynków wyrobów tytoniowych oraz sprzyjać osiągnięciu celów zdrowotnych. Zatem minimum oparte na cenie powinno odnosić się do średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, a minimum kwotowe powinno mieć zastosowanie do wszystkich papierosów. Z tych samych przyczyn średnia ważona cena detaliczna sprzedaży powinna stanowić również poziom odniesienia dla pomiarów znaczenia specyficznego podatku akcyzowego w obrębie całego obciążenia podatkowego.

(17a) W szczególnym przypadku Węgier, gdzie na podstawie obowiązujących przepisów krajowych detaliczna cena sprzedaży papierosów jest powiązana z obowiązkową minimalną marżą detaliczną, należy dopuścić niższy poziom do celów zgodności z minimum opartym na cenie, ponieważ obowiązkowa marża detaliczna skutkuje znacznym automatycznym wzrostem podstawy odniesienia, względem której mierzy się zgodność z minimum opartym na cenie.

(18) Pewien stopień zbieżności poziomu opodatkowania przyczyniłby się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego. Poziom opodatkowania jest jednym z głównych czynników wpływających na cenę wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych, która z kolei wpływa na zwyczaje konsumpcyjne wśród konsumentów. Oszustwa i przemyt podważają determinowane podatkami poziomy cen, w szczególności cen papierosów i tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów, a tym samym zagrażają osiągnięciu celów dotyczących kontroli tytoniu i celów w zakresie ochrony zdrowia.

(19) Z uwagi na szczególną sytuację społeczną i gospodarczą Portugalia powinna mieć możliwość stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego w odniesieniu do papierosów produkowanych przez drobnych producentów i konsumowanych w najbardziej peryferyjnych regionach Azorów i Madery.

(20) Jeśli chodzi o wyroby inne niż papierosy, dla wszystkich wyrobów należących do tej samej grupy wyrobów tytoniowych lub substytucyjnych wyrobów tytoniowych powinien zostać ustanowiony zharmonizowany rozkład ciężaru podatku. Ustalenie całkowitego minimalnego podatku akcyzowego, wyrażonego w procencie, w kwocie od kilograma lub od danej liczby sztuk lub w kwocie od mililitra, jest najwłaściwsze dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.

(21) Aby uwzględnić różnorodność obecnych form podgrzewanego tytoniu oraz być przygotowanym na jego przyszłe formy, najwłaściwsze dla funkcjonowania rynku wewnętrznego jest ustalenie całkowitego minimalnego podatku akcyzowego, wyrażonego w procencie, w kwocie od kilograma lub od danej liczby sztuk.

(22) Jeśli chodzi o ceny i poziomy opodatkowania, w szczególności w przypadku papierosów, które stanowią zdecydowanie największą kategorię wyrobów tytoniowych, jak również w przypadku tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów, nadal istnieją znaczne różnice pomiędzy państwami członkowskimi, które mogą zakłócać działanie rynku wewnętrznego. Dlatego pewien stopień zbieżności pomiędzy poziomami opodatkowania stosowanymi w państwach członkowskich pomógłby w ograniczeniu oszustw i przemytu w Unii.

(23) Jeśli chodzi o tytoń drobno krojony do skręcania papierosów, unijne minimum oparte na cenie powinno być wyrażone w taki sposób, aby uzyskać skutki podobne do uzyskiwanych w przypadku papierosów, a za punkt odniesienia powinna służyć średnia ważona detaliczna cena sprzedaży.

(24) Minimalny podatek akcyzowy dla tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów powinien zostać zbliżony do minimalnego podatku akcyzowego mającego zastosowanie do papierosów, tak aby w większym stopniu uwzględnić istniejący stopień konkurencji pomiędzy tymi dwoma wyrobami, odzwierciedlony w obserwowanych wzorcach konsumpcji, jak również ich równie szkodliwy charakter. Podobnie minimalne podatki akcyzowe dla cygar i cygaretek oraz innego tytoniu do palenia powinny zostać zwiększone, aby zmniejszyć różnicę między tymi stawkami a stawką podatku akcyzowego dla papierosów i w ten sposób osiągnąć stopniową konwergencję między wyrobami oraz zminimalizować ryzyko substytucji wyrobów. Państwa członkowskie powinny mieć także możliwość ustalenia innego minimalnego podatku akcyzowego dla cygar i cygaretek, tak aby uwzględnić specyfikę rynku tych wyrobów.

(25) Jeśli chodzi o tytoń do fajek wodnych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustalenia niższego minimalnego podatku akcyzowego niż w przypadku innego tytoniu do palenia, tak aby uwzględnić specyfikę rynku tytoniu do fajek wodnych.

(26) Aby zapewnić neutralne warunki konkurencji w sektorze tytoniowym, konieczne jest również ustalenie minimalnych poziomów opodatkowania dla tytoniu do fajek wodnych, podgrzewanego tytoniu i innych wyrobów tytoniowych. Z tego samego powodu należy również ustalić minimalne poziomy opodatkowania dla substytucyjnych wyrobów tytoniowych, które z perspektywy podatkowej mogą być postrzegane jako substytuty wyrobów tytoniowych.

(27) Jeśli chodzi o płyny do papierosów elektronicznych – niezależnie od tego, czy zawierają one nikotynę – powinny one podlegać minimalnemu podatkowi akcyzowemu, aby uniknąć wszelkich dodatkowych obciążeń administracyjnych oraz zapobiec unikaniu opodatkowania za pomocą mieszanin typu „zrób to sam”.

(28) Harmonizacja struktur podatków akcyzowych musi w szczególności zapobiegać zakłócaniu konkurencji pomiędzy różnymi kategoriami wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych należących do tej samej grupy przez skutki nałożenia podatku i w konsekwencji doprowadzić do otwarcia rynków krajowych państw członkowskich.

(29) Ze względu na różne stawki podatku akcyzowego mające zastosowanie w państwach członkowskich należy ustanowić okresy przejściowe, aby umożliwić państwom członkowskim sprawne dostosowanie do poziomów całkowitego podatku akcyzowego, z uwzględnieniem specyfiki krajowej, ograniczając tym samym ewentualne skutki uboczne.

(30) Aby zapobiec przekierowywaniu surowca tytoniowego do nielegalnej produkcji i wynikającemu z niego uchylaniu się od opodatkowania, surowiec tytoniowy powinien podlegać minimalnemu podatkowi akcyzowemu. Należy zatem zdefiniować surowiec tytoniowy. Ustalenie zerowej minimalnej stawki podatku akcyzowego na surowiec tytoniowy jest proporcjonalne do celu, jakim jest przeciwdziałanie uchylaniu się od opodatkowania i oszustwom podatkowym, oraz pozwala uniknąć podwójnego opodatkowania.

(31) Bezwzględna konieczność konkurencji zakłada istnienie systemu swobodnie kształtujących się cen dla wszystkich grup wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych. W związku z tym producenci, ich przedstawiciele lub ich uprawnieni pełnomocnicy w Unii powinni mieć swobodę w ustalaniu maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży dla każdego z państw członkowskich, w którym dane wyroby mają być dopuszczone do konsumpcji.

(32) Należy zezwolić państwom członkowskim na przyznawanie wyłączeń od podatku akcyzowego lub dokonywanie zwrotów tego podatku w odniesieniu do surowca tytoniowego, niektórych rodzajów wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych w zależności od ich wykorzystania.

(33) Aby można było ocenić funkcjonowanie niniejszej dyrektywy, Komisja powinna regularnie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, zawierające w szczególności analizę poziomów opodatkowania, biorąc pod uwagę prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zdrowie publiczne, rzeczywistą wartość stawek podatku akcyzowego oraz różnicę między należnym a pobranym dochodem z akcyzy.

(34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania obowiązku przekazywania informacji przez państwa członkowskie należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia wykazu danych statystycznych, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie, niezbędnych do sporządzenia przez Komisję sprawozdania dotyczącego stosowania niniejszej dyrektywy. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[5].

[5] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(35) Komisja powinna dokonać przeglądu niniejszej dyrektywy, biorąc pod uwagę przyszłą zmianę dyrektywy 2014/40/UE (dyrektywa w sprawie wyrobów tytoniowych).

(36) Obowiązek transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinien być ograniczony do tych przepisów, które stanowią merytoryczną zmianę w porównaniu z wcześniejszymi dyrektywami. Obowiązek transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.

(37) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać obowiązków państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i dat rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w części B załącznika I do dyrektywy 2011/64/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEDMIOT

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady ogólne harmonizacji struktury i stawek podatku akcyzowego, który jest nakładany przez państwa członkowskie na surowiec tytoniowy, wyroby tytoniowe i substytucyjne wyroby tytoniowe.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do tytoniu do stosowania doustnego, o którym mowa w części X lit. a) załącznika XV do Aktu przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji.

ROZDZIAŁ 2

DEFINICJE

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy „wyroby tytoniowe” oznaczają:

   (a) papierosy;

   (b) cygara i cygaretki;

   (c) tytoń do palenia:

      (i) tytoń drobno krojony do skręcania papierosów;

      (ii) inny tytoń do palenia;

(d) tytoń do fajek wodnych;

(e) podgrzewany tytoń;

(f) inne wyroby tytoniowe.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „substytucyjne wyroby tytoniowe” oznaczają:

(a) płyny do papierosów elektronicznych;

(b) woreczki nikotynowe;

(c) inne wyroby nikotynowe.

3. Do celów niniejszej dyrektywy „surowiec tytoniowy” oznacza każdą formę zebranego tytoniu, który nie jest wyrobem tytoniowym.

4. Do celów niniejszej dyrektywy „nikotyna” oznacza wszystkie formy nikotyny, w tym nikotynę syntetyczną i jej analogi.

5. Nie traktuje się jako wyrobów tytoniowych lub substytucyjnych wyrobów tytoniowych wyrobów, które nie zawierają tytoniu i wykorzystywane są wyłącznie w celach medycznych.

6. Niezależnie od istniejących przepisów unijnych definicje, o których mowa w art. 3–10, pozostają bez uszczerbku dla wyboru systemu lub poziomu opodatkowania, który jest stosowany wobec różnych grup wyrobów, o których mowa w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 3

1. Do celów niniejszej dyrektywy „papierosy” oznaczają:

   (a) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci poprzez proces spalania i niebędący cygarami ani cygaretkami;

   (b) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w „tutkach” z bibuły papierosowej; lub

   (c) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „tytoń zrolowany” oznacza dwa papierosy w przypadku gdy – wyłączając filtr lub ustnik – tytoń zrolowany jest dłuższy niż 8 cm, ale nie dłuższy niż 11 cm, trzy papierosy w przypadku gdy – wyłączając filtr lub ustnik – jest on dłuższy niż 11 cm, ale nie dłuższy niż 14 cm i tak dalej.

3. Wyroby składające się w całości lub w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym wchodzące w zakres definicji określonej w ust. 1, są traktowane jako papierosy.

Artykuł 4

1. Do celów niniejszej dyrektywy „cygara” lub „cygaretki” oznaczają następujące wyroby, jeśli, biorąc pod uwagę ich właściwości i zwykłe oczekiwania konsumentów, nadają się one do palenia w tej postaci poprzez proces spalania:

   (a) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu pokrywającym wyrób w całości, w tym w stosownych przypadkach filtr, ale bez żadnej dodatkowej warstwy częściowo pokrywającej zewnętrzne owinięcie; w przypadku cygar z ustnikiem zewnętrzne owinięcie nie przykrywa ustnika;

(b) tytoń zrolowany z poszarpanym, wymieszanym wkładem, o zewnętrznym owinięciu z tytoniu odtworzonego, w normalnym kolorze cygara, pokrywającym wyrób w całości, w tym w stosownych przypadkach filtr, ale – w przypadku cygar z ustnikiem – nie ustnik, jeżeli waga jednej sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi nie mniej niż 2,3 g i nie więcej niż 10 g, a obwód równy co najmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 mm.

2. Wyroby składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym wchodzące w zakres definicji określonej w ust. 1, są traktowane jako cygara lub cygaretki.

3. Wyroby wchodzące w zakres definicji określonej w ust. 1, które wizualnie podobne są do papierosów, w szczególności ze względu na papierowe pokrycie, są traktowane jako papierosy.

Artykuł 5

1. Do celów niniejszej dyrektywy „tytoń do palenia” oznacza:

(a) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia poprzez proces spalania bez dalszego przetwarzania przemysłowego;

(b) odpady tytoniowe, oddane do sprzedaży detalicznej, które nie są objęte art. 3 ust. 1, art. 4. ust. 1, art. 6 ust. 1 ani art. 7, a nadają się do palenia.

1a. Do celów niniejszej dyrektywy „odpady tytoniowe” oznaczają pozostałości liści tytoniu i produkty uboczne uzyskane podczas przetwarzania tytoniu lub produkcji wyrobów tytoniowych.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „tytoń drobno krojony do skręcania papierosów” oznacza tytoń do palenia, w którym więcej niż 25 % w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia mniejszą niż 1,5 mm.

Państwa członkowskie mogą również uznać tytoń do palenia, w którym więcej niż 25 % w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia 1,5 mm lub więcej i który został sprzedany lub miał być sprzedany do celów skręcania papierosów za tytoń drobno krojony do skręcania papierosów.

3. Wyroby składające się w całości lub w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym wchodzące w zakres definicji określonej w ust. 1, są traktowane jako tytoń do palenia.

Artykuł 6

1. Do celów niniejszej dyrektywy „tytoń do fajek wodnych” oznacza tytoń, który może być używany w fajkach wodnych do wytwarzania wydzielanych substancji, które przed wdychaniem przez użytkownika przechodzą przez płyn.

2. Wyroby składające się w całości lub w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym wchodzące w zakres definicji określonej w ust. 1, są traktowane jako tytoń do fajek wodnych.

Artykuł 7

1. Do celów niniejszej dyrektywy „podgrzewany tytoń” oznacza tytoń, który jest podgrzewany lub w inny sposób aktywowany w wyniku reakcji chemicznej lub przy pomocy niektórych innych środków bez spalania w celu wytwarzania wydzielanej substancji zawierającej nikotynę lub inne substancje chemiczne, przeznaczone do wdychania przez użytkownika w sposób inny niż za pomocą fajki wodnej.

2. W przypadku gdy podgrzewany tytoń jest opodatkowany od sztuki zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. b), sztukę podgrzewanego tytoniu uznaje się do celów podatku akcyzowego za dwie sztuki, jeżeli zawartość tytoniu jest wyższa niż 0,45 grama, ale nie wyższa niż 0,75 grama, za trzy sztuki, jeżeli zawartość tytoniu jest wyższa niż 0,75 grama, ale nie wyższa niż 1,05 grama, i tak dalej.

3. Wyroby składające się w całości lub w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym wchodzące w zakres definicji określonej w ust. 1, z wyjątkiem płynów do papierosów elektronicznych, są traktowane jako podgrzewany tytoń.

Artykuł 7a

W okolicznościach, w których – biorąc pod uwagę właściwości wyrobów i zwykłe oczekiwania konsumentów – państwo członkowskie stwierdza, że dany wyrób wchodzi w zakres definicji więcej niż jednej kategorii wyrobów określonej w art. 3, 4, 5, 6 i 7 niniejszej dyrektywy, wyroby takie traktuje się w następujący sposób:

1. Wyroby, które wchodzą w zakres definicji zarówno papierosów, jak i tytoniu do palenia, są traktowane jako papierosy.

2. Wyroby, które wchodzą w zakres definicji zarówno cygar lub cygaretek, jak i tytoniu do palenia, są traktowane jako cygara lub cygaretki.

3. Wyroby, które wchodzą w zakres definicji zarówno tytoniu do fajek wodnych, jak i tytoniu do palenia, są traktowane jako tytoń do fajek wodnych.

4. Wyroby, które wchodzą w zakres definicji zarówno podgrzewanego tytoniu, jak i papierosów, są traktowane jako podgrzewany tytoń.

5. Wyroby, które wchodzą w zakres definicji zarówno podgrzewanego tytoniu, jak i cygar lub cygaretek, są traktowane jako podgrzewany tytoń.

6. Wyroby, które wchodzą w zakres definicji zarówno podgrzewanego tytoniu, jak i tytoniu do palenia, są traktowane jako podgrzewany tytoń.

Artykuł 8

1. Do celów niniejszej dyrektywy „inne wyroby tytoniowe” oznaczają wyroby zawierające tytoń, przygotowane i przeznaczone do konsumpcji przez ludzi, z wyłączeniem papierosów, cygar i cygaretek, tytoniu do palenia, tytoniu do fajek wodnych i podgrzewanego tytoniu.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „wyroby zawierające tytoń przygotowany i przeznaczony do konsumpcji przez ludzi” oznaczają wyroby zawierające tytoń, który poprzez poddanie prostej, nieprzemysłowej obróbce staje się zdolny do wydzielania nikotyny w celu wprowadzania jej do ciała ludzkiego lub ułatwiania takiego wprowadzania.

Artykuł 9

1. Do celów niniejszej dyrektywy „płyny do papierosów elektronicznych” oznaczają którekolwiek z poniższych:

   (a) płyny zawierające nikotynę, które mogą być stosowane w papierosach elektronicznych lub podobnych urządzeniach odparowywujących lub do ponownego napełniania papierosów elektronicznych lub podobnych urządzeń odparowywujących;

   (b) płyny niezawierające nikotyny, które są przeznaczone do stosowania w papierosach elektronicznych lub podobnych urządzeniach odparowywujących lub do ponownego napełniania papierosów elektronicznych lub podobnych urządzeń odparowywujących.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „papieros elektroniczny” oznacza wyrób, który może być wykorzystywany do spożycia pary, lub jakikolwiek element tego wyrobu, który może być jednorazowego użytku, wielokrotnego napełniania lub wielokrotnego ładowania.

Artykuł 10

1. Do celów niniejszej dyrektywy „woreczki nikotynowe” oznaczają wyroby zawierające nikotynę przeznaczone do spożycia doustnego i włókna roślinne lub równoważny substrat, przedstawiane w porcjach wielkości saszetki lub porowatych saszetkach, lub w równoważnej formie, i które nie zawierają tytoniu.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „inne wyroby nikotynowe” oznaczają wyroby przeznaczone do konsumpcji przez ludzi, zawierające nikotynę i niezawierające tytoniu, które mogą być wykorzystywane do wprowadzania nikotyny do ciała ludzkiego, inne niż woreczki nikotynowe i płyny do papierosów elektronicznych.

Artykuł 11

Do celów niniejszej dyrektywy „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, która wytwarza dany wyrób lub zleca zaprojektowanie lub wytworzenie takiego wyrobu i wprowadza go do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym.

ROZDZIAŁ 3

OBLICZANIE PODATKU AKCYZOWEGO OD WYROBÓW TYTONIOWYCH ORAZ SUBSTYTUCYJNYCH WYROBÓW TYTONIOWYCH

Artykuł 12

Każde państwo członkowskie zapewnia, aby skumulowana wartość podatku specyficznego lub podatku proporcjonalnego, lub obu tych podatków, z wyłączeniem VAT („całkowity podatek akcyzowy”) od wyrobów tytoniowych oraz substytucyjnych wyrobów tytoniowych była zgodna z minimalnymi podatkami akcyzowymi określonymi w art. 16, art. 20 ust. 2 oraz art. 22 ust. 2 i 5.

Minimalne podatki akcyzowe mające zastosowanie w państwach członkowskich w odniesieniu do wyrobów tytoniowych oraz substytucyjnych wyrobów tytoniowych, określone w art. 16, art. 20 ust. 2 oraz art. 22 ust. 2 i 5, dostosowywane są co trzy lata zgodnie z art. 12a i 12b.

Artykuł 12a

1. Od dnia 1 stycznia 2035 r. stawka unijna stosowana do określenia minimalnego podatku akcyzowego dla danego wyrobu, jak przewidziano w art. 16, art. 20 ust. 2 oraz art. 22 ust. 2 i 5, może być dostosowywana, zgodnie z ust. 2a, przez zwiększenie lub zmniejszenie kwoty bazowej wyrażonej w euro o procentową zmianę rocznej średniej unijnej wartości publikowanego przez Eurostat zharmonizowanego indeksu cen konsumpcyjnych (HICP) dla wszystkich pozycji, mierzonej przez trzy lata kalendarzowe bezpośrednio poprzedzające poprzedni rok.

2. Do obliczenia dostosowania stawki unijnej określonego w ust. 1 stosuje się następujący wzór, przy założeniu, że „y" jest pierwszym rokiem stosowania dostosowanej stawki:

$$stawka\ unijna_y = \left[\frac{\mathrm{HICP}_{y-2}}{\mathrm{HICP}_{y-\mathbf{5}}}\right] \times stawka\ unijna_{y-3}$$

2a. Decyzję o dostosowaniu stawki unijnej podejmuje Rada w drodze aktu wykonawczego przyjmowanego jednomyślnie na wniosek Komisji. Komisja przedkłada pierwszy wniosek do dnia 1 stycznia 2034 r., aby zapewnić stosowanie odnośnych przepisów od dnia 1 stycznia 2035 r., a następnie przedkłada kolejne wnioski co trzy lata. Rozważając ewentualne przyjęcie decyzji w sprawie dostosowania stawki unijnej, Rada bierze pod uwagę ogólny rozwój sytuacji gospodarczej, a także potrzebę wprowadzenia podatków akcyzowych w celu zniechęcania do konsumpcji wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych.

Artykuł 12b

1. Od dnia 1 lipca 2028 r. część stawki minimalnej wyrażona w kwocie od kilograma, od mililitra albo od danej liczby sztuk, mająca zastosowanie w państwie członkowskim jest:

   (a) sumą jednej trzeciej stawki unijnej dla odnośnej kategorii pomnożonej przez wskaźnik poziomu cen i podzielonej przez sto oraz dwóch trzecich stawki unijnej dla odnośnej kategorii. Do celów niniejszej dyrektywy wskaźnik poziomu cen oznacza publikowany przez Eurostat wskaźnik wyrażający poziom cen w danym państwie członkowskim w odniesieniu do spożycia indywidualnego skorygowanego w stosunku do ważonej średniej unijnej. Państwa członkowskie stosują wskaźnik poziomu cen z roku bezpośrednio poprzedzającego poprzedni rok; lub

   (b) sumę stawki unijnej i stawki unijnej dla odnośnej kategorii pomnożonej przez 3 %. Do celów tego wzoru stawkę unijną dostosowuje się zgodnie z art. 12a.

2. Do obliczenia dostosowania, o którym mowa w ust. 1 lit. a), państwa członkowskie stosują następujący wzór, przy założeniu, że „y” jest pierwszym rokiem stosowania dostosowanej stawki:

$$\begin{aligned} &\textit{minimalna stawka mająca zastosowanie w p.czł.} \\ &= \left(\frac{1}{3} \times \textit{stawka unijna}_{y} \times \frac{\textit{wskaźnik poziomu cen p.czł.}_{y-2}}{100}\right) \\ &+ \left(\frac{2}{3} \times \textit{stawka unijna}_{y}\right) \end{aligned}$$

2a. Państwa członkowskie informują Komisję o tym, czy decydują się na dostosowywanie stawek minimalnych zgodnie z ust. 1 lit. a) czy lit. b), co najmniej 4 miesiące przed przyjęciem tej decyzji.

2b. Decyzja przyjęta przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 ma zastosowanie do każdego kolejnego przeprowadzanego co trzy lata dostosowania, chyba że państwo członkowskie poinformuje Komisję o innej decyzji, co najmniej 4 miesiące przed jej przyjęciem.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 w okresach przejściowych określonych w art. 16 ust. 3–6, art. 20 ust. 4 i 5, art. 22 ust. 3 i 4 oraz art. 22 ust. 6 i 7 minimalne podatki akcyzowe mające zastosowanie w państwach członkowskich w odniesieniu do wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych są dostosowywane zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 w okresach przejściowych określonych w art. 16a minimalne podatki akcyzowe mające zastosowanie w państwach członkowskich w odniesieniu do papierosów są dostosowywane zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 12c

1. Od dnia 1 lipca 2028 r. każde państwo członkowskie zapewnia, by całkowity podatek akcyzowy od wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych był zgodny z minimalnymi poziomami opodatkowania określonymi w art. 16, art. 20 ust. 2 oraz art. 22 ust. 2 i 5, z uwzględnieniem dostosowań zgodnie z art. 12b.

2. Od dnia 1 stycznia 2035 r., a następnie co trzy lata, każde państwo członkowskie zapewnia, by całkowity podatek akcyzowy od wyrobów tytoniowych i substytucyjnych wyrobów tytoniowych był zgodny z minimalnymi poziomami opodatkowania określonymi w art. 16, art. 20 ust. 2 oraz art. 22 ust. 2 i 5, z uwzględnieniem dostosowań, najpierw zgodnie z art. 12a, a następnie art. 12b.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PAPIEROSÓW

Artykuł 13

1. Papierosy wyprodukowane w Unii i te przywożone z państw trzecich podlegają proporcjonalnemu podatkowi akcyzowemu obliczonemu według maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży, włączając opłaty celne, a także specyficznemu podatkowi akcyzowemu obliczonemu na sztukę wyrobu.

   Państwa członkowskie mogą wyłączyć opłaty celne z podstawy obliczania proporcjonalnego podatku akcyzowego nakładanego na papierosy.

2. Stawka proporcjonalnego podatku akcyzowego oraz kwota specyficznego podatku akcyzowego są takie same dla wszystkich papierosów.

3. Na ostatnim etapie harmonizacji struktur we wszystkich państwach członkowskich ustanawia się w odniesieniu do papierosów ten sam stosunek między specyficznym podatkiem akcyzowym a sumą proporcjonalnego podatku akcyzowego i podatkiem obrotowym, w taki sposób, aby rozpiętość cen sprzedaży detalicznej jasno odzwierciedlała różnicę w cenach dostawy producenta.

4. Państwa członkowskie mogą nałożyć minimalny podatek akcyzowy na papierosy, pod warunkiem że przestrzega się stosowania mieszanej struktury podatkowej oraz przedziału dla specyficznego składnika podatku akcyzowego, o którym mowa w art. 14.

Artykuł 14

1. Udział specyficznego składnika podatku akcyzowego w kwocie całego obciążenia podatkowego na papierosy jest ustalany w odniesieniu do średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.

2. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży oblicza się w odniesieniu do całkowitej wartości wszystkich papierosów dopuszczonych do konsumpcji, na podstawie detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki, podzielonej przez całkowitą liczbę papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Jest ona określana w terminie do dnia 1 marca każdego roku na podstawie danych dotyczących wszystkich takich dopuszczeń do konsumpcji, które miały miejsce w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Specyficzny składnik podatku akcyzowego od papierosów wynosi nie mniej niż 7,5 % i nie więcej niż 76,5 % wielkości całego obciążenia podatkowego wynikającego z dodania następujących wartości:

   (a) specyficznego podatku akcyzowego;

   (b) proporcjonalnego podatku akcyzowego i VAT nałożonych na średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży.

4. W przypadku gdy następuje zmiana średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów w państwie członkowskim, doprowadzając tym samym specyficzny składnik podatku akcyzowego, wyrażony jako procent całkowitego obciążenia podatkowego, do poziomu poniżej 7,5 % lub powyżej 76,5 % całkowitego obciążenia podatkowego, państwo członkowskie, którego to dotyczy, może powstrzymać się od dostosowania kwoty specyficznego podatku akcyzowego do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym zaistniała zmiana.

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie stosują minimalny podatek akcyzowy do papierosów zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 13–17.

2. Ust. 1 ma zastosowanie do podatków, które, zgodnie z art. 13–17, nakładane są na papierosy i które zawierają:

   (a) specyficzny podatek akcyzowy od sztuki wyrobu;

   (b) proporcjonalny podatek akcyzowy obliczany na podstawie maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży; oraz

   (c) VAT proporcjonalny do detalicznej ceny sprzedaży.

Artykuł 16

1. Całkowity podatek akcyzowy od papierosów wynosi co najmniej 60 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Taki całkowity podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż unijna stawka w wysokości 200 EUR za 1 000 papierosów, dostosowana zgodnie z art. 12, niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.

2. Jednakże państwa członkowskie, które nakładają podatek akcyzowy odpowiadający co najmniej unijnej stawce w wysokości 255 EUR za 1 000 papierosów, dostosowanej zgodnie z art. 12, na podstawie średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nie muszą spełniać wymogu całkowitego podatku akcyzowego w wysokości 60 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji ustanowionego w ust. 1.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, od dnia 1 lipca 2028 r. do dnia 31 grudnia 2029 r. państwa członkowskie zapewniają, aby stawki podatku akcyzowego wynosiły co najmniej 140 EUR za 1 000 sztuk, włączając w to wszystkie podatki w odniesieniu do papierosów.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, od dnia 1 lipca 2028 r. do dnia 31 grudnia 2029 r. państwa członkowskie, które nakładają podatek akcyzowy odpowiadający co najmniej unijnej stawce w wysokości 177 EUR za 1 000 papierosów na podstawie średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nie muszą spełniać wymogu całkowitego podatku akcyzowego w wysokości 60 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji ustanowionego w ust. 1.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, od dnia 1 stycznia 2030 r. do dnia 31 grudnia 2031 r. państwa członkowskie zapewniają, aby stawki podatku akcyzowego od papierosów wynosiły co najmniej 170 EUR za 1 000 sztuk, włączając w to wszystkie podatki.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, od dnia 1 stycznia 2030 r. do dnia 31 grudnia 2031 r. państwa członkowskie, które nakładają podatek akcyzowy odpowiadający co najmniej unijnej stawce w wysokości 215 EUR za 1 000 papierosów na podstawie średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nie muszą spełniać wymogu całkowitego podatku akcyzowego w wysokości 60 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji ustanowionego w ust. 1.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 Węgry nie muszą spełniać wymogu całkowitego podatku akcyzowego w wysokości 60 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji ustanowionego w ust. 1, pod warunkiem że nakładają podatek akcyzowy odpowiadający co najmniej unijnej stawce w wysokości 230 EUR za 1 000 papierosów, dostosowanej zgodnie z art. 12.

   Odstępstwo to stosuje się od dnia 1 stycznia 2032 r. pod warunkiem, że obowiązkowa marża detaliczna powiązana z detaliczną ceną sprzedaży wynosi co najmniej 13 % detalicznej ceny sprzedaży papierosów.

Artykuł 16a

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 państwa członkowskie, które musiałyby zwiększać swoje krajowe stawki podatku akcyzowego na papierosy średnio o ponad 2,35 % rocznie od dnia 1 stycznia 2025 r., aby zapewnić zgodność z przepisami art. 16 ust. 1 i 2, mogą zdecydować o przedłużeniu okresu ustanowionego w art. 16 ust. 3 i 4 do dnia 31 grudnia 2030 r. oraz o odroczeniu i przedłużeniu okresu ustanowionego w art. 16 ust. 5 i 6 od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2035 r.

2. Państwa członkowskie, które decydują się na odroczenie lub przedłużenie okresów zgodnie z ust. 1, powiadamiają o tym Komisję z wyprzedzeniem.

3. Od dnia 1 stycznia 2036 r. państwa członkowskie, które korzystają z odstępstwa określonego w ust. 1, zapewniają, aby stosowana minimalna stawka podatku akcyzowego była zgodna z wymogami art. 16, w taki sposób, w jaki byłaby dostosowywana zgodnie z art. 12, 12a i 12b.

Artykuł 17

1. W przypadku gdy w państwie członkowskim następuje zmiana średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów, która powoduje spadek całkowitego podatku akcyzowego poniżej poziomów określonych w art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze, państwo członkowskie, którego to dotyczy, może powstrzymać się od dostosowania tego podatku do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym nastąpiła zmiana.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie podwyższa stawkę VAT w odniesieniu do papierosów, może ono obniżyć całkowity podatek akcyzowy do kwoty, która wyrażona jako procent średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży jest równa wzrostowi stawki VAT, również wyrażonej jako procent średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nawet jeżeli takie dostosowanie powoduje obniżenie całkowitego podatku akcyzowego poniżej poziomów wyrażonych jako procent średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, określonych w art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze.

Państwo członkowskie podwyższa jednak ten podatek ponownie, tak aby osiągnąć co najmniej te poziomy do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym dokonano takiego obniżenia.

Artykuł 18

Portugalia może stosować obniżoną stawkę, maksymalnie o 50 % niższą niż stawka określona w art. 16 w odniesieniu do papierosów konsumowanych w najbardziej peryferyjnych regionach Azorów i Madery, produkowanych przez drobnych producentów, u których wielkość rocznej produkcji nie przekracza 500 ton.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WYROBÓW TYTONIOWYCH INNYCH NIŻ PAPIEROSY

Artykuł 19

Wyroby tytoniowe inne niż papierosy, produkowane w Unii lub przywożone z państw trzecich, objęte są w każdym państwie członkowskim minimalnym podatkiem akcyzowym ustanowionym w art. 20.

Artykuł 20

1. Państwa członkowskie stosują podatek akcyzowy w odniesieniu do wyrobów tytoniowych innych niż papierosy, który może być:

   (a) podatkiem proporcjonalnym naliczonym na podstawie maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży każdego wyrobu, swobodnie określonej przez producentów mających siedzibę w Unii oraz importerów z państw trzecich zgodnie z art. 24; lub

(b) specyficznym podatkiem wyrażonym w kwocie od kilograma lub w przypadku cygar i cygaretek oraz podgrzewanego tytoniu – alternatywnie od danej ilości sztuk; lub

(c) połączeniem obydwu, czyli elementu proporcjonalnego z elementem specyficznym.

W przypadku gdy podatek akcyzowy jest albo proporcjonalny, albo połączony, państwa członkowskie mogą ustanowić minimalną kwotę podatku akcyzowego.

2. Całkowity podatek akcyzowy wyrażony w procencie, w kwocie od kilograma lub od danej liczby sztuk jest co najmniej równowartością stawek lub kwot minimalnych określonych dla:

a)	cygar i cygaretek	:	30 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijna stawka w wysokości 80 EUR za 1 000 sztuk lub za kilogram, dostosowana zgodnie z art. 12;
b)	tytoniu do palenia		
(i)	tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów	:	60 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub unijna stawka w wysokości 180 EUR za kilogram, dostosowana zgodnie z art. 12;
(ii)	innego tytoniu do palenia	:	50 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijna stawka w wysokości 143 EUR za kilogram, dostosowana zgodnie z art. 12;

c)	tytoniu do fajek wodnych	:	50 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijna stawka w wysokości 107 EUR za kilogram, dostosowana zgodnie z art. 12;
d)	podgrzewanego tytoniu	:	55 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijna stawka w wysokości 240 EUR za kilogram lub unijna stawka w wysokości 80 EUR za 1 000 sztuk, dostosowana zgodnie z art. 12;
e)	innych wyrobów tytoniowych	:	50 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijna stawka w wysokości 143 EUR za kilogram, dostosowana zgodnie z art. 12.

Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży oblicza się poprzez odniesienie do całkowitej wartości tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji, na podstawie detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki, podzielonej przez całkowitą ilość tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji. Jest ona określana w terminie do dnia 1 marca każdego roku na podstawie danych dotyczących wszystkich takich dopuszczeń do konsumpcji, które miały miejsce w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Stawki procentowe lub kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, są stosowane w odniesieniu do wszystkich wyrobów należących do danej grupy wyrobów tytoniowych, bez rozróżnień w ramach każdej z takich grup ze względu na jakość, wygląd, pochodzenie wyrobów, użyte surowce, charakterystykę produkujących je przedsiębiorstw lub jakiekolwiek inne kryteria.

3a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, w przypadku cygar i cygaretek, gdy podatek akcyzowy jest albo proporcjonalny, albo połączony, państwa członkowskie mogą ustalić inną minimalną kwotę podatku akcyzowego dla cygar lub cygaretek.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, od dnia 1 lipca 2028 r. do dnia 31 grudnia 2029 r. państwa członkowskie zapewniają, aby stawki podatku akcyzowego były równe co najmniej:

(i) 5 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 12 EUR za 1 000 sztuk lub za kilogram w przypadku cygar i cygaretek;

(ii) 50 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 120 EUR za kilogram w przypadku tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów;

(iii) 20 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 22 EUR za kilogram w przypadku innego tytoniu do palenia;

(iv) 20 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 22 EUR za kilogram w przypadku tytoniu do fajek wodnych;

(v) 45 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 60 EUR za 1 000 sztuk lub 180 EUR za kilogram w przypadku podgrzewanego tytoniu, oraz

(vi) 0 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 0 EUR za kilogram w przypadku innych wyrobów tytoniowych.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, od dnia 1 stycznia 2030 r. do dnia 31 grudnia 2031 r. państwa członkowskie zapewniają, aby stawki podatku akcyzowego odpowiadały co najmniej:

(i) 20 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 50 EUR za 1 000 sztuk lub za kilogram w przypadku cygar i cygaretek;

(ii) 55 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 160 EUR za kilogram w przypadku tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów;

(iii) 25 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 71,5 EUR za kilogram w przypadku innego tytoniu do palenia;

(iv) 25 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 54 EUR za kilogram w przypadku tytoniu do fajek wodnych;

(v) 50 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 70 EUR za 1 000 sztuk lub 210 EUR za kilogram w przypadku podgrzewanego tytoniu, oraz

(vi) 25 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 71,5 EUR za kilogram w przypadku innych wyrobów tytoniowych.

Artykuł 20a

1. Każde państwo członkowskie, do którego ma zastosowanie art. 16a, może podjąć decyzję o przedłużeniu okresu ustanowionego w art. 20 ust. 4 ppkt (ii) do dnia 31 grudnia 2031 r. oraz o odroczeniu i przedłużeniu okresu ustanowionego w art. 20 ust. 5 ppkt (ii) od dnia 1 stycznia 2032 r. do dnia 31 grudnia 2035 r.

2. Państwa członkowskie, które decydują się na odroczenie lub przedłużenie okresów zgodnie z ust. 1, powiadamiają o tym Komisję z wyprzedzeniem.

3. Od dnia 1 stycznia 2036 r. państwa członkowskie, które korzystają z odstępstwa określonego w ust. 1, zapewniają, aby stosowana minimalna stawka podatku akcyzowego była zgodna z wymogami art. 20, w taki sposób, w jaki byłaby dostosowywana zgodnie z art. 12, 12a i 12b.

ROZDZIAŁ 6

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO SUBSTYTUCYJNYCH WYROBÓW TYTONIOWYCH

Artykuł 21

Następujące grupy substytucyjnych wyrobów tytoniowych produkowanych w Unii lub przywożonych z państw trzecich objęte są w każdym państwie członkowskim minimalnym podatkiem akcyzowym, jak określono w art. 22:

(a) płyny do papierosów elektronicznych;

(b) woreczki nikotynowe;

(c) inne wyroby nikotynowe.

Artykuł 22

1. Państwa członkowskie stosują podatek akcyzowy w odniesieniu do substytucyjnych wyrobów tytoniowych, który może być jednym z poniższych:

(a) podatkiem proporcjonalnym naliczonym na podstawie maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży każdego wyrobu, swobodnie określonej przez producentów mających siedzibę w Unii oraz importerów z państw trzecich zgodnie z art. 24;

(b) w przypadku płynów do papierosów elektronicznych – specyficznym podatkiem wyrażonym w kwocie od mililitra;

(c) w przypadku woreczków nikotynowych i innych wyrobów nikotynowych – specyficznym podatkiem wyrażonym w kwocie od kilograma;

(d) połączeniem odpowiednio lit. a) i b) lub lit. a) i c), czyli elementu proporcjonalnego z elementem specyficznym.

W przypadku gdy podatek akcyzowy jest albo proporcjonalny, albo połączony, państwa członkowskie mogą ustanowić minimalną kwotę podatku akcyzowego.

2. Całkowity podatek akcyzowy od płynów do papierosów elektronicznych – niezależnie od tego, czy zawierają one nikotynę – jest co najmniej równowartością następujących stawek lub kwot minimalnych określonych dla:

(a) płynów niezawierających nikotyny: 30 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawki w wysokości 0,36 EUR za mililitr, dostosowanej zgodnie z art. 12.

(b) płynów zawierających nikotynę: 30 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawki w wysokości 0,36 EUR za mililitr, dostosowanej zgodnie z art. 12.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, od dnia 1 lipca 2028 r. do dnia 31 grudnia 2029 r. państwa członkowskie zapewniają, aby stawki podatku akcyzowego były równe co najmniej 20 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 0,20 EUR za mililitr.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, od dnia 1 stycznia 2030 r. do dnia 31 grudnia 2031 r. państwa członkowskie zapewniają, aby stawki podatku akcyzowego były równe co najmniej 20 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 0,25 EUR za mililitr.

5. Całkowity podatek akcyzowy od woreczków nikotynowych i innych wyrobów nikotynowych jest co najmniej równowartością następujących stawek lub kwot minimalnych określonych dla:

(a) w przypadku woreczków nikotynowych: 50 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawki w wysokości 50 EUR za kilogram, dostosowanej zgodnie z art. 12.

(b) w przypadku innych wyrobów nikotynowych: 50 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawki w wysokości 80 EUR za kilogram, dostosowanej zgodnie z art. 12.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5, od dnia 1 lipca 2028 r. do dnia 31 grudnia 2029 r. państwa członkowskie zapewniają, aby stawki podatku akcyzowego odpowiadały co najmniej:

(a) w przypadku woreczków nikotynowych: 10 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 30 EUR za kilogram;

(b) w przypadku innych wyrobów nikotynowych: 10 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 30 EUR za kilogram.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5, od dnia 1 stycznia 2030 r. do dnia 31 grudnia 2031 r. państwa członkowskie zapewniają, aby stawki podatku akcyzowego były równe co najmniej:

(a) w przypadku woreczków nikotynowych: 25 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 40 EUR za kilogram;

(b) w przypadku innych wyrobów nikotynowych: 25 % detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki lub unijnej stawce w wysokości 50 EUR za kilogram.

8. Stawki procentowe lub kwoty, o których mowa w ust. 1–7, są stosowane w odniesieniu do wszystkich wyrobów należących do danej grupy substytucyjnych wyrobów tytoniowych, bez rozróżnień w ramach każdej z takich grup ze względu na jakość, wygląd, pochodzenie wyrobów, użyte surowce, charakterystykę produkujących je przedsiębiorstw lub jakiekolwiek inne kryteria.

ROZDZIAŁ 7

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO SUROWCA TYTONIOWEGO

Artykuł 23

Surowiec tytoniowy produkowany w Unii i przywożony z państw trzecich objęty jest w każdym państwie członkowskim minimalnym podatkiem akcyzowym w wysokości 0 EUR za kilogram.

ROZDZIAŁ 8

USTALENIE MAKSYMALNEJ DETALICZNEJ CENY SPRZEDAŻY WYROBÓW TYTONIOWYCH ORAZ SUBSTYTUCYJNYCH WYROBÓW TYTONIOWYCH

Artykuł 24

1. Producenci lub, w stosownych przypadkach, ich przedstawiciele, lub uprawnieni pełnomocnicy w Unii oraz importerzy wyrobów tytoniowych oraz substytucyjnych wyrobów tytoniowych z państw trzecich mają swobodę w ustalaniu maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży dla każdego ze swoich wyrobów, dla każdego z państw członkowskich, w którym dane wyroby mają być dopuszczone do konsumpcji.

   Przepisy akapitu pierwszego nie mogą jednakże utrudniać wprowadzania w życie krajowych regulacji prawnych odnoszących się do kontroli poziomu cen lub przestrzegania nałożonych cen, pod warunkiem że regulacje te są zgodne z ustawodawstwem unijnym.

2. W celu ułatwienia nałożenia podatku akcyzowego państwa członkowskie mogą dla każdej grupy wyrobów tytoniowych oraz substytucyjnych wyrobów tytoniowych ustalić skalę cen sprzedaży detalicznej, pod warunkiem że każda skala będzie posiadała wystarczający zakres i będzie wystarczająco różnorodna, aby faktycznie odpowiadać różnorodności wyrobów pochodzących z Unii.

Każda skala obowiązuje w odniesieniu do wszystkich wyrobów należących do grupy wyrobów tytoniowych oraz substytucyjnych wyrobów tytoniowych, których dotyczy, bez rozróżnienia w oparciu o jakość, wygląd, pochodzenie wyrobów lub użytych materiałów, cech charakterystycznych przedsiębiorstw lub jakichkolwiek innych kryteriów.

ROZDZIAŁ 9

POBIERANIE PODATKÓW AKCYZOWYCH, ZWOLNIENIA I ZWROTY

Artykuł 25

1. W przypadku gdy państwa członkowskie pobierają podatek akcyzowy za pomocą znaków podatkowych, zobowiązane są one do udostępniania tych znaków podatkowych producentom i pośrednikom w innych państwach członkowskich. W przypadku gdy państwa członkowskie pobierają podatki akcyzowe za pomocą innych środków, zapewniają one, aby żadne przeszkody, czy to administracyjne, czy też techniczne nie wpływały z tego powodu na handel między państwami członkowskimi.

2. Importerzy i producenci unijni wyrobów tytoniowych oraz substytucyjnych wyrobów tytoniowych podlegają systemowi określonemu w ust. 1 w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących nakładania i płacenia podatku akcyzowego.

Artykuł 26

1. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują podatek akcyzowy w odniesieniu do surowca tytoniowego, zwracają kwotę podatku akcyzowego, która została zapłacona za surowiec tytoniowy wykorzystywany do wytwarzania wyrobów tytoniowych.

   Państwa członkowskie określają warunki i formalności, którym podlegają takie zwroty.

2. Zwolnienie od podatku akcyzowego lub zwrot zapłaconego podatku akcyzowego może nastąpić dla:

   (a) denaturowanych wyrobów tytoniowych używanych do celów przemysłowych lub w ogrodnictwie;

   (b) wyrobów tytoniowych, substytucyjnych wyrobów tytoniowych oraz surowca tytoniowego niszczonych pod nadzorem administracyjnym;

   (c) wyrobów tytoniowych oraz substytucyjnych wyrobów tytoniowych, które są przeznaczone wyłącznie do testów naukowych i testów związanych z jakością produktu;

   (d) wyrobów tytoniowych oraz substytucyjnych wyrobów tytoniowych, które są ponownie obrabiane przez producenta.

   Państwa członkowskie określają warunki i formalności, którym podlegają te zwolnienia lub zwroty.

ROZDZIAŁ 10

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 27

1. Komisja publikuje raz w roku wartość euro w walutach krajowych, która ma mieć zastosowanie do kwot całkowitego podatku akcyzowego.

   Stosowane mają być kursy wymiany obliczone jako średni kurs wymiany z dni roboczych między dniem 1 stycznia a dniem 30 czerwca. Te średnie kursy są publikowane przez Komisję Europejską w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i stosuje się je od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

2. Państwa członkowskie mogą utrzymać kwoty podatków akcyzowych obowiązujące w chwili dokonywania rocznego dostosowania przewidzianego w ust. 1, jeżeli przeliczenie kwot podatków akcyzowych wyrażonych w euro powodowałoby wzrost podatku akcyzowego wyrażonego w walucie krajowej o mniej niż 5 % lub mniej niż 5 EUR, w zależności od tego, która z tych kwot będzie niższa.

Artykuł 28

1. Do dnia 31 grudnia 2032 r. , a następnie co 5 lat Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy.

   W swoim sprawozdaniu Komisja analizuje poziomy opodatkowania, uwzględniając prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zdrowie publiczne, rzeczywistą wartość stawek podatku akcyzowego, skutek stosowania zharmonizowanych wymogów dotyczących przemieszczania i kontroli w odniesieniu do włączenia surowca tytoniowego w zakres systemu przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS) w celu przeciwdziałania nielegalnemu handlowi, oraz szersze cele Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W sprawozdaniu ocenia się stosowanie i skutki przepisów dotyczących surowca tytoniowego pod względem ich wpływu na uchylanie się od opodatkowania i oszustwa podatkowe.

Państwa członkowskie przedkładają Komisji, na jej wniosek, dostępne informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdania, w tym dane statystyczne niezbędne do oszacowania wielkości dochodów z akcyzy straconych każdego roku na ich terytorium z powodu nieprzestrzegania przepisów.

2. Podstawę sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, stanowią w szczególności informacje przekazane przez państwa członkowskie.

3. Komisja bez zbędnej zwłoki dokonuje przeglądu niniejszej dyrektywy, biorąc pod uwagę przyszły przegląd dyrektywy 2014/40/UE (dyrektywa w sprawie wyrobów tytoniowych).

Artykuł 29

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Podatku Akcyzowego ustanowiony na mocy art. 52 ust. 1 dyrektywy (UE) 2020/262. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

[skreśla się art. 30]

Artykuł 31

1. Do dnia 30 czerwca 2028 r. państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1, art. 2 ust. 1 lit. d), e) i f), art. 2 ust. 2–6, art. 4 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 3, art. 6–12, art. 16 i 17, art. 20 ust. 1 lit. b), art. 20 ust. 2, 4 i 5, art. 21–24, art. 25 ust. 2, art. 26 i art. 28 ust. 1. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2028 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Sposób dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 32

Dyrektywa 2011/64/UE traci moc ze skutkiem od dnia 1 lipca 2028 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i dat rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w części B załącznika I do dyrektywy 2011/64/UE.

Odesłania do uchylonych dyrektyw odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku.

Artykuł 33

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 2 ust. 1 lit. a)–c), art. 3, art. 4 ust. 1 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 5, art. 13, 14, 15 i 17, art. 19, art. 20 ust. 1 lit. a) i c), art. 20 ust. 3, art. 25 ust. 1, art. 27 i art. 28 ust. 2 stosuje się od dnia 1 lipca 2028 r.

Artykuł 34

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady

Przewodniczący/Przewodnicząca